

EMANUEL

ŠKOLSKI LIST UČENIKA KATOLIČKE OSNOVNE ŠKOLE U POŽEGI • GODINA I • BROJ 1

**RAZGOVOR S POVODOM
BISKUP ANTUN: RADOSTAN SAM ŠTO KROZ OVU ŠKOLU
MOŽEMO POMOĆI RODITELJIMA U ODGOJU
I OBRAZOVANJU NJIHOVE DJECE**

**POSJETILI SMO
CIJELI RAZRED U POSJETI BOLESNOJ LUCIJI**

**ISTRAŽILI SMO...ŠKOLSKU KUHINJU
NA JELOVNIKU BI NAJVIŠE HTJELI KNEDLE SA ŠLJIVAMA,
POMFRIT, LAZANJE, PIZZU**

**DUHOVNI KUTAK
KAKO MOLITI?**

**KAPLJICE DOBROTE
ŠKOLUJEMO ČETVERO DJECE U BENINU**

**EKO ZOV
PAZITE, USKORO KREĆU EKOLOŠKE PATROLE**

**ZANIMLJIVOSTI
KAKO JE NASTALA HIMNA NAŠE ŠKOLE**

NAŠU JE ŠKOLU OSNOVALA POŽEŠKA BISKUPIJA

METODA LJUBAVI I POVEZANOST S BOGOM POSEBNOST JE NAŠE ŠKOLE

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

Katolička osnovna škola u Požegi među najmlađim je školama u Hrvatskoj i jedna od rijetkih privatnih osnovnih škola. Zamolili smo ravnatelja škole vlč. Ivicu Žuljevića da nam je ukratko predstavi.

Osnivač škole je Požeška biskupija. Proces njezina osnivanja započeo je 19. ožujka 2009. godine, na svetkovinu sv. Josipa, a s djelovanjem je započela 7. rujna 2009. godine. Osnivanje Katoličke osnovne škole smatrali smo opravdanim jer su zanimanja roditelja za nju bila velika. Stoga smo im izišli ususret s uvjerenjem da u toj školi njihovoj djeci možemo i želimo omogućiti kvalitetniji odgoj i obrazovanje, čemu svakako doprinosi i produženi boravak, kojeg za sada nema u drugim školama u Požegi.

Po čemu je Katolička osnovna škola drugačija od javnih škola? Mnogo je različitosti, ali dovoljno je samo istaknuti ono što je požeški biskup dr. Antun Škvorčević kazao roditeljima i prvoj generaciji učenika prvoga dana škole, a to je metoda ljubavi povezana s Bogom.

Kada netko u životu pravi korake u povezanosti s ljudima, to je dragocjeno, ali još je dragocjenije kada to čini u povezanosti s Bogom. Nikada nikome povezanost s Bogom nije škodila, nego dapače, pomogla da se čovjek razvije u najširoj dimenziji. Stoga je ljubav i povezanost s Bogom sastavni dio metode posebnosti katoličke osnovne škole – kazao je tada biskup.

Požešku biskupiju raduje da se na konkretan način mogla uključiti u odgoj mladih, ali preko

njih uspostaviti određene kontakte s njihovim roditeljima i obiteljima. U tome Crkva vidi jedan novi način evangelizacije i suradnje s obiteljima.

Naglasak naše škole nije samo na tome da djeci pružimo što više znanja nego prije svega ih naučiti pravim izvornim kršćanskim vrijednostima te ih na taj način osposobiti za kvalitetan život u današnjem svijetu. Želimo da djeca budu kompletne osobe, a ne samo osobe znanja bez duha.

Stoga u našoj školi nastojimo njegovati duh blizine, ljubavi, međusobnog uvažavanja i nadasve „obiteljsku“ povezanost i bliskost među učenicima i roditeljima. Mala smo škola pa je to moguće. Iz razgovora s roditeljima čini nam se da u tome uspijevamo. Sve je više roditelja koji žele upisati svoje dijete u našu školu, ali nažalost nismo u mogućnosti svima udovoljiti jer svake godine upisujemo samo dva razredna odjeljenja, odnosno 40 učenika.

SV. JOSIP ZAŠTITNIK JE NAŠE ŠKOLE

Našu učiteljicu Luciju Lucić zamolili smo da nam predstavi zaštitnika naše škole, svetog Josipa. On je bio jednostavan čovjek, radnik, tesar, hranitelj Isusa Krista i Blažene Djevice Marije. Evanđelja ne prenose niti jednu jedinu riječ koju bi on izgovorio jer njegova veličina nije u riječima ni velikim djelima nego u skromnom i poštenom životu, u brizi za svoju obitelj i vjeri u Boga kojeg je bez pogovora slušao. Upravo zato Crkva ima i poseban spomendan sv. Josipa Radnika, 1. svibnja. Takav Josip uzor je i poticaj i nama da naučimo cijeniti šutnju i budemo ljudi vjere i dobrih djela. Sv. Josip – za kojega znamo da se s puno ljubavi brinuo za Isusa dok je Isus bio dijete i volio ga, da je skrbio za njega kao dječaćiča, da ga je npr. tražio po Jeruzalemu – može nam biti uzor naše vlastite brige o Isusu, odnosno našega vođenja računa o Njemu i naše ljubavi prema Njemu. Štovanje sv. Josipa započelo je oko 850. godine u Reinchenau, a papa Siksto IV,

uveo je blagdan sv. Josipa obveznim za svu Crkvu. On je odlukom Sabora iz 1687. zaštitnik hrvatskog naroda. Mnogi crkveni pisci i sveci svjedoče da je velikodušni pomoćnik i zagovornik. Sv. Terezija Avilska, iskusila je da je sv. Josip uslišio svaku njezinu molitvu. Ona kaže: „Ako i imaš mnoge svece za Zagovornike, ipak štuj kao sasvim posebno svetoga Josipa kao svoga Zagovornika jer on postiže puno kod Boga. Drugim je svecima Gospodin čini se dao milost da mognu pomoći u nekoj određenoj stvari, ali ovoga divnoga sveca iskusila sam kao pomoćnika u nevolji na svim područjima. Ne sjećam se da sam ga dosad za nešto molila, što mi on ne bi udijelio. To nas potiče na usrdniju i češću molitvu našem nebeskom Zaštitniku.“

RIJEČ JOSIP HEBREJSKOG JE PODRIJETLA I ZNAČI
„NEKA BOG PRIDODA“. BLAGDAN TOG VELIKOG SVECA
I ZAŠTITNIKA NAŠE ŠKOLE SLAVIMO 19. OŽUJKA.

POŠTOVANI I DRAGI ČITATELJI »EMANUELA«, VELIKI I MALI!

U rukama Vam je prvi broj školskog lista pod nazivom »Emanuel«. *Evo, djevojka će začeti i roditi sina, i dat će mu ime Emanuel – što znači: S nama Bog.* (Mt 1,23) Izabrali smo ovo ime školskom listu jer naša škola želi djelovati i raditi u suradnji s Bogom. Vjerujemo da je On s nama u svim našim aktivnostima jer u Njega se uvijek pouzdajemo, a tako je bilo i pri stvaranju školskog lista. Kako smo tek nedavno svladali pravu abecedu i počeli učiti novinarsku vjerujemo da će iz broja u broj naš »Emanuel« biti sve bolji. U tome očekujemo i Vašu pomoć, dragi čitatelji! Javljajte nam se, kritizirajte nas i hvalite, predložite i savjetujte. Stvarali smo ga mi, učenici drugog razreda Katoličke osnovne škole u Požegi, uz pomoć učiteljica, vjeroučiteljice, ostalih djelatnika škole i našeg ravnatelja. Želimo svima ugodne trenutke uz čitanje »Emanuela«.

Uredništvo

PRODUŽENI BORAVAK POMOĆ RODITELJIMA U ODGOJU I OBRAZOVANJU NJIHOVE DJECE

PIŠE: ANA RAŠTEGORAC

U Požeško – slavonskoj županiji jedino naša škola ima produženi boravak. U njemu borave učenici nakon završetka redovne nastave. Posebno je organiziran za prve, a posebno za druge razrede. U produženom boravku je više od 60 naših učenika. Što je to produženi boravak pitali smo č. Karolinu Mićanović, voditeljicu produženog boravka.

– Produženi boravak je mjesto u kojem djeca, osim što se druže i zajednički provode vrijeme, čitaju, pišu domaću zadaću, vježbaju, sudjeluju u likovnim i glazbenim radionicama, sportskim aktivnostima i slično. U produženom boravku pripremamo program za različite priredbe tijekom godine. Pratimo blagdane tijekom godine te sudjelujemo na slavljinama u našoj katedrali. Rad u produženom boravku odvija se prema predviđenom planu i programu koji obuhvaća poštivanje individualnih i zajedničkih interesa učenika. To uključuje razvijanje radnih navika, obrazovnih, estetskih i stvaralačkih sposobnosti učenika te odgoj zdrave, socijalno prilagođene i emocionalno stabilne osobe. Produženi boravak je pomoć roditeljima u odgoju i obrazovanju njihove djece – objasnila je č. Karolina.

Učiteljica Lucija Lucić koja organizira rad učenika drugih razreda u produženom boravku dodala je da u kreativnim radionicama tijekom godine učenici izrađuju različite predmete koji se potom prodaju, a skupljeni novac se koristi isključivo za potrebite siromašnih i bolesnih. Na taj način djeca se uče da budu osjetljiva za potrebe drugih.

U produženom boravku volontiraju učiteljice Zvezdana Budoš, Marina Dimovski, Martina Čerti i učitelj Marijan Grubešić.

BISKUP ANTUN ŠKVORČEVIĆ, OSNIVAČ NAŠE ŠKOLE

RADOSTAN SAM ŠTO KROZ OVU ŠKOLU MOŽEMO U ODGOJU I OBRAZOVANJU NJIHOVE DJECE

Zahvaljujući zalaganju i velikom trudu našeg biskupa dr. Antuna Škvorčevića prije dvije godine osnovana je Katolička osnovna škola u Požegi, druga takva škola u Hrvatskoj, a prva u Slavoniji. Bio je to više nego dovoljan razlog da o tome porazgovaramo s našim biskupom.

- Iz kojih razloga ste odlučili osnovati našu školu?

BISKUP: Prije nego li odgovorim na vaše prvo pitanje želio bih vas pohvaliti što se trudite pokrenuti list naše Katoličke osnovne škole u Požegi. To je ujedno draga prigoda da od srca pozdravim vas, mlade novinare, sve učenike vaše škole i druge koji će čitati vaš list, posebno roditelje i učitelje. Vjerujem da osjećate koliko je dragocjena ljubav kojom vam roditelji nastoje omogućiti najbolje što mogu da vaše djetinjstvo bude lijepo te da rastete u svemu što je dobro. Radostan sam što se hrvatska država dogovorila sa Svetom Stolicom da Crkva kod nas, kao i u drugim slobodnim demokratskim zemljama može pomagati roditeljima u odgoju i obrazovanju njihove djece u svojim odgojno-obrazovnim ustanovama, od vrtića, osnovnih i srednjih škola sve do sveučilišta. Čim sam postao biskup smatrao sam da se naša Biskupija treba uključiti svojim djelovanjem na to područje. Prije četiri godine ispunili su se uvjeti za osnutak Katoličke klasične gimnazije u Požegi i Virovitici, a prije dvije godine mogli smo otvoriti i Katoličku osnovnu školu u Požegi. Započeli smo uz Božju pomoć te se čvrsto nadam da ćemo postupno uspostaviti svih njezinih osam razreda. Posebno me raduje što smo mogli organizirati i produženi boravak koji je velika pomoć vama djeci i vašim roditeljima za vaš cjelovit odgoj i rast.

DA SE CJELOVITO RAZVIJATE

- Hoće li u našoj Biskupiji biti još katoličkih osnovnih škola?

BISKUP: Volio bih da ih bude više. Ali to će ovisiti o tome koliko će djece biti rođeno kod nas, kakve će biti naše materijalne mogućnosti i hoćemo li dobiti za to dopuštenje mjerodavnih državnih vlasti. Nadam se da će se sve okolnosti tako razvijati da će nam biti moguće na području odgoja i školstva pomoći i drugoj djeci u našoj biskupiji.

- Što očekujete od nas učenika, a što od naših učitelja?

BISKUP: Smatram da imate dobre školske uvjete te očekujem da se u suradnji s učiteljima i roditeljima, svojim

marljivim učenjem i rasonodom, međusobnim plemenitim pristupom i po svemu drugom cjelovito razvijate i rastete kao osobe. Učitelji pak najviše čine za vas učenike kad sami nastoje biti veliki duhom te vam svjedoče toplinu dobrote i ljubavi, pristupaju s povjerenjem, pomažu da usvajate potrebna znanja, i tako oblikuju vaše osobnosti. Sve se to može uspješno ostvarivati kad učenici, učitelji i roditelji računaju s Božjom pomoću te sva nastojanja prate molitvom.

PISANJE MI SE ČINILO ČUDESNIPOSLOM

- Sjećate li se svog prvog školskog dana, po čemu ga pamтите?

BISKUP: S velikom znatiželjom, nesigurnošću i još većim očekivanjima zakoračio sam prvi dan u školu u svom rodnom mjestu Davoru. Pamtim da je učiteljica svojim vedrim licem i ohrabrujućom riječju pomogla da lakše prebrodim svojevrzni rastanak od kuće i roditelja.

- Koji vam je bio omiljeni predmet, a kojega ste najmanje voljeli?

BISKUP: Radovalo me je pisanje slova i spajanje riječi, činilo mi se kao da se bavim nečim čudesnim, da ulazim u svijet tajni koje se kriju u knjigama punim slova, riječi i rečenica. Od prvih razreda osnovne škole zavolio sam čitati, učiti povijest i jezike. Matematika mi se uvijek činila suhoparnom i manje zanimljivom.

POMOĆI RODITELJIMA

UČITELJ JE NEKADA IMAO ŠIBU

• Što vam je u školi najviše smetalo, a čemu ste se radovali?

BISKUP: Smetalo me kad su se učenici svađali, pokatkad i tukli, nisu bili složni te nismo pokazali ono što samo zajedničkim radom možemo ostvariti u sportu, učenju i pjevanju. Posebno me veselilo druženje u igri i pjesmi, što sam osobito našao uz dobrog svećenika u crkvi kad sam postao ministrant.

• Smatrate li da mi danas više moramo učiti nego što ste morali Vi?

BISKUP: Ne znam da li smo više morali učiti nego vi, ali znam da je bilo drugačije: Učitelj je u razredu imao šibu, koja je pokatkad brzo napravila red. Vama je lakše, počesto učite kroz igru i pjesmu, usvajate znanja novim metodama, drugačijim pristupom učitelja. Tu su i nove mogućnosti koje vam otvara računalo i druga sredstva te po njima susrećete stvarnost života i svijeta na način nezamisliv u naše vrijeme.

VOLIO SAM PLIVANJE I IGRE U PIJESKU

• Kako su se djeca igrala u vrijeme kada ste Vi bili dijete i koja je bila vaša omiljena igra?

BISKUP: U školi smo se kao djeca morali baviti laganim sportskim aktivnostima, zvali smo to fiskultura, a izvan škole u prijateljskom krugu rado smo boravili na obali Save, imali svoje igrice, pravili u pijesku različite likove, izrađivali brodove i sanjali o lađarstvu. A kad smo porasli, po ljeti mi je najmilije bilo plivanje u Savi, što i danas veoma volim, ali ne u toj rijeci jer ona više nije čista kao u mojem djetinjstvu. Spomenuo sam već da sam u prvim školskim godinama postao ministrant, oduševljavala me svečanost u crkvi, uređeni prostor, okićeni oltar, pjevanje i sviranje te sam rado kod kuće u igri pravio oltariće, na svoj način ih uređivao i služio misu. Tako sam se susreo sa stvarnošću ljepote koja me privlačila, na svoj način se u nju uključivao igrom te će ona značajno odrediti moj daljnji životni put.

• Što ste htjeli postati kad ste imali godina kao mi?

BISKUP: Rijeka Sava bila je otvoren prozor u svijet. Sanjao sam o plovidbi brodovima, susretima sa zanimljivim svjetovima i ljudima negdje u daljini, o budućnosti u kojoj neće biti siromaštva niti nesretnih ljudi kao što ih je tada bilo u

RAZGOVARALE: DORA MARIJA MARIĆ
I LEONARDA ZELENIKA

Davoru. Ta se želja ponešto ostvarila kad se moja obitelj u traganju za boljim životom odselila u Slavonski Brod, gdje je otac našao zaposlenje, a mi djeca mogućnost školovanja. Tako je započeo moj odlazak u svijet, ali kasnije s namjerom da postanem svećenik.

BITI BISKUP JE LIJEPO, ALI I TEŠKO

• Kada ste odlučili da ćete postati svećenik?

BISKUP: Ne znam točno. Znam samo da sam imao roditelje koji su bili iskreno vjerni Bogu i pomogli mi u obitelji da mu i ja budem blizu. Sjećam se da je u meni dozrijevala misao da budem svećenik baš u crkvi dok sam ministri-
rao, dok je u mene ulazila ljepota i snaga molitve i pjesme brojnih vjernika. Po završenom osmom razredu osmogodišnje škole odlučio sam poći u Zagreb u Sjemenište, ustanovu gdje se pripravlja za svećenike. Imao sam dobre roditelje koji su me u tom podržavali, svećenike i prijatelje koji su mi pomogli da shvatim kako je veliko poslanje na koje me Bog zove i kako je lijepo kao svećenik služiti djeci i mladima, roditeljima i starijima da vole Boga i poštuju čovjeka.

• Kako se postaje biskup i je li teško biti biskup?

BISKUP: Najprije treba biti dobar svećenik. Kad je za neku biskupiju potrebno pronaći biskupa, tada Sveti Otac po svom izaslaniku traži tko bi među svećenicima za to mogao biti prikladan, o tom se raspituje kod različitih ljudi i onda predloži Svetom Ocu nekog od njih da ga imenuje za tu časnu i odgovornu službu. Tako sam i ja postao biskup prije trinaest godina kad je osnovana Požeška biskupija. Biskupska služba je lijepa jer se ona trajno ostvaruje u povezanosti s Bogom i ljudima. Ujedno je i teška jer biskup treba vršiti ono što od njega očekuje Isus Krist, a ne ljudi.

PIŠE: MARTA ŠTIMAC

POČELA JE NOVA ŠKOLSKA GODINA

S nestrpljenjem smo dočekali 6. rujan kada smo ponovno krenuli u školu, sada u drugi razred. Nakon dugih školskih praznika opet smo vidjeli svoje učiteljice, časnu i prijatelje iz razreda. Bio je to radostan i veseo dan. Dočekali smo nove učenike naše škole – prvašiče. Bili su uplašenog pogleda i zabrinuta lica. Dočekali smo ih veseli i nasmijani. Priredili smo im mali doček s pjesmama i recitacijama. Poručili smo im da se ne boje škole, da će sa svojim učiteljicama puno naučiti, naći nove prijatelje, igrati se i još bolje upoznati našeg Stvoritelja. Osim nas pozdravio ih je i ravnatelj škole vlč. Ivica Žuljević. Prvašičima je predstavio njihove učiteljice Zrinku Čevapović i Moniku Kir i vjeroučiteljicu i voditeljicu produženog boravka č. Karolinu Mićanović.

- Naša škola će vam pomoći ne samo da stječete nova znanja nego u suradnji s vašim roditeljima, kršćanske i općeljudske vrijednosti koje svaki čovjek treba imati – poručio je ravnatelj Ivica Žuljević.

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

NAGRAĐENI MATEJ I TENA

Učenici naše škole Tena Korov i Matej Mišić osvojili su nagrade na natječaju požeške područne službe Hrvatskog zavoda za zapošljavanje. Na natječaj «Moje buduće zanimanje» pristiglo je dvjestotinjak radova iz sedam osnovnih škola Požeštine. Među njima su bili radovi učenika naše škole. Nagrade je dobilo deset učenika, a uručene su 5. studenog u prostoru požeške područne službe HZZ. Naša Tena iz 1.a razreda nagrađena je knjigom «Djeco, laku noć» za crtež «Veterinarka». Istu nagradu dobio je Matej iz 2.a razreda za literarni rad.

Sjećanje na Vukovar

Grad Vukovar kojeg zovu i gradom herojem doživio je najveću tragediju tijekom Domovinskog rata. Svake godine 18. studenog obilježava se Dan sjećanja na Vukovar. Naše učiteljice toga dana su pričale o vukovarskoj tragediji. Crtali su simbole vukovarskog stradanja. Učenici u produženom boravku s učiteljicama i č. Karolinom otišli su do Vukovarske ulice u Požegi i tamo zapalili lampione u znak sjećanja na sve koji su poginuli u tom gradu. Za sve njih smo se pomolili. (Š. Banović)

Molili smo za naše pokojne

Na Dušni dan 2. studenog prisjetili smo se svih vjernih mrtvih, posebno naših pokojnika. Toga dana učenici drugih razreda zajedno sa svojim učiteljicama i vjeroučiteljicom sudjelovali su na misnom slavlju u katedrali koje je predvodio župnik i ravnatelj naše škole Ivica Žuljević. Nakon mise učenici prvih i drugih razreda išli su na groblje sv. Ilije gdje su kod velikog križa zapalili svijeće i zajednički se pomolili za naše pokojne. (L. Zelenika)

MIJESILI SMO TIJESTO I PRAVILI PLAKATE S RODITELJIMA

U našoj školskoj dvorani 22. listopada obilježili smo Dan kruha – Dan zahvalnosti za plodove zemlje. Za naše roditelje, braću i sestre te bake i djedove priredili smo prigodan program uz pomoć naših učiteljica. Prije početka programa sve je pozdravio naš ravnatelj Ivica Žuljević. On je kazao da je za sve plodove potrebno zahvaliti Bogu, ali Njemu treba zahvaliti i za sve druge darove, za naše roditelje, obitelji i učitelje.

U drugom dijelu programa učenici su povelj svoje roditelje u učionice gdje bile priređene radionice. Jedni su pravili plakate uz pomoć roditelja dok su prvašići mijesili tijesto. Zajednički cilj nam je bio prikazati put od zrna kruha. Kada smo obavili zadatak na radionici svi smo se vratili u dvoragdje smo se počastili hranom koju su pripremile mame i bake naših učenika. Svi su se osladili, a preostale viškove darovali smo Caritasu siromašne obitelji.

PIŠE: ANA RAŠTEGORAC

Došao nam je sveti Nikola

PIŠE: HELENA KESIĆ

Blagdan sv. Nikole kojem se najviše raduju djeca proslavila je i naša škola. S nama su bila djeca s poteškoćama u razvoju iz Udruge MI i njihovi roditelji. Prvo smo svi zajedno bili na svetoj misi u požeškoj katedrali koju je predvodio požeški biskup dr. Antun Škvorčević. Biskup je rekao da je sv. Nikola bio veliki Božji prijatelj i dobrotvor ljudi, osobito djece. Sve nas je pozvao da i mi budemo Božji prijatelji. Nakon misnog slavlja u Dvorani sv. Terezije održan je prigodan program kojem je nazočio i biskup Škvorčević. Pripremili su ga učenici naše škole sa svojim učiteljima te članovi Udruge MI. Na kraju je stigao i sv. Nikola koji je svima podijelio darove i tako nas sve obradovao.

BOŽIĆNA PRIREDBA S JASLICAMA

PIŠE: LEA PARAC

U Dvorani sv. Terezije Avilske 16. prosinca održana je božićna priredba učenika naše škole i Katoličke klasične gimnazije pod nazivom "Probudimo nadu u nama". Prvi dio programa imali su gimnazijalci koji su izveli zanimljiv igrokaz. Posebno nas je razveselio nastup profesora i učitelja Katoličke klasične gimnazije i Katoličke osnovne škole koji su pjevali jednu marijansku pjesmu. Sve je oduševio i nastup našeg zbora te prikaz običaja badnje večeri u Slavoniji koje su priredili učenici 2.a razreda sa svojom učiteljicom. Svi učenici su bili obučeni u narodne nošnje. Dok je trajao naš program kraj jaslica u kojima je bio maleni Isus stajali su Marija i Josip koje su glumili naši učenici. Na kraju priredbe sve nas je pozdravio i naš biskup Antun Škvorčević. Pohvalio je naš nastup te svima poželio radostan Božić.

Božićni blagoslov škole

Prvog dana škole nakon zimskih praznika svi učenici i djelatnici naše škole te Katoličke klasične gimnazije okupili su se u dvorani škole gdje je došao naš biskup Antun Škvorčević kako bi obavio blagoslov naše škole. Dočekali smo ga pjevajući božićnu pjesmu. Biskup je naglasio kako je počela nova građanska godina i novo polugodište te kako ih je najbolje započeti molitvom. Pozvao nas je sve da molimo za Božju pomoć kako bi svatko od nas imao srce koje želi slušati Isusa Krista. Izgovorio je molitvu blagoslova za sve, a nakon toga je obišao blagosloviti sve prostore škole i svaku učionicu u kojoj su ga dočekali učenici sa svojim učiteljima i profesorima. (L. Zelenika)

Kako se ponašati u prometu

Naše prvašice 23. rujna posjetio je kontakt policajac Jure Rotim. On im je dao nekoliko korisnih savjeta vezano za ponašanje u prometu. Upozorio ih je na semafore, pješačke prijelaze, poštivanje prometnih znakova i vezanje pojansom u automobilu. Kako se treba ponašati kada semafor ne radi? Tada treba gledati u policajca koji regulira promet, objasnio je policajac Jure. Kako to stvarno izgleda pokazao im je kroz igru u kojoj su sudjelovala sva djeca. Na kraju predavanja učenicima je podijelilo simbolične poklone bojice, bojanke i raspored sati.

NA HODOČAŠĆU DJEČJIH CRKVENIH ZBOROVA

U Požegi je 9. listopada održano tradicionalno hodočašće dječjih crkvenih zborova Požeške biskupije svetoj Tereziji Avilskoj, zaštitnici požeške katedrale. Prvi puta na hodočašću je sudjelovao i zbor naše škole koji vodi nastavnica Ljuba Šolić. Pored našeg zbora nastupilo je još četrnaest zborova iz župe Pleternica, Jakšić, Kuzmica, Nova Kapela, Stari Gradac, Rešetari, Lipik, Davor, Nove Gradiške, Novske, Virovitice i Požege. Na početku smo svi zapjevali pjesmu o svetoj Tereziji, a onda se svaki zbor predstavio s jednom pjesmom. Sve nas je pozdravio naš biskup Antun Škvorčević. Hodočašće je završilo misnim slavljem kojeg je predvodio naš biskup u katedrali sv. Terezije Avilske. Bilo je to posebno radosno slavlje jer su na njemu pjevala sva djeca kojih je bilo oko 400. Biskup nam je kazao kako je lijepo što pjevamo u svojim župama te Bogu dajemo slavu i čast svojim glasom. Zahvalio nam je što smo pjesmom i molitvom došli iskazati svoju počast sv. Tereziji Avilskoj.

PIŠE: LUKA MRŠIĆ

Slavimo smo sv. Tereziju Avilsku

Na blagdan sv. Terezije Avilske naša je katedrala slavila svoju nebesku zaštitnicu kao i naš grad Požega. Na svečanom euharistijskom slavlju koje je predvodio zadarski nadbiskup dr. Želimir Puljić sudjelovali su i učenici naše škole. Neki su bili obučeni u narodne nošnje. Misno slavlje započelo je svečanom procesijom koja se kretala od crkve sv. Lovre, a u kojoj je bio nošen moćnik svete Terezije. U njoj su sudjelovali učenici i djelatnici naše škole. Na slavlju je bio nadbiskup, metropolit i predsjednik HBK Marin Srakić te biskupi Đuro Gašparović, Vjekoslav Huzjak i Đuro Hranić. Sve ih je pozdravio naš biskup dr. Antun Škvorčević.

Djelatnicima i učenicima Katoličke klasične gimnazije čestitao je blagdan svete Terezije Avilske čija je ona zaštitnica, a pozdravio je nas učenike i djelatnike Katoličke osnovne škole. Naši učenici obučeni u narodne nošnje potom su biskupima u znak dobrodošlice uručili cvijeće. Ispred katedrale naši učenici sa svojim učiteljicama postavili su štand na kojem su prodavali različite ukrasne predmete koje su prije toga danima izrađivali u produženom boravku.

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

UKLUČILI SMO SE U OBILJEŽAVANJE DJEČJEG TJEDNA

U Požegi je u pješačkoj zoni održan javni skup vrtičke i osnovnoškolske djece 4. listopada kojim je počelo obilježavanje Dječjeg tjedna u našem gradu. Moto je bio «Poslušajte naš glas: darujte nam ljubav». I naša škola sudjelovala je u otvaranju ove dječje manifestacije. Prvašići su recitali pjesmu «Djeca», a učenici drugih razreda otpjevali su pjesmu «Svi roditelji svijeta». Bilo je zanimljivo i veselo. S nama su bile naše učiteljice Anita Mikić, Josipa Petriška, Monika Kir, Zrinka Čevapović, Lucija Lucić i vjeroučiteljica č. Karolina Mićanović. Djeca su ovom prigodom upozorila odrasle na važnost ljubavi u svome životu, roditeljske, učiteljske i svih onih s kojima dolaze u doticaj.

PIŠE: MARTA ŠTIMAC

Misno slavlje za požeške osnovnoškolce

U katedrali svete Terezije Avilske 16. kolovoza prvi puta okupili su se učenici Katoličke osnovne škole i učenici drugih požeških osnovnih škola, njihovi učitelji, vjeroučitelji i ravnatelji na misnom slavlju za uspješan početak nove školske godine. Misu je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević. Pozvao je učenike da osluškuju svoje srce kako bi mogli čuti Boga. Zazvao je Duha Svetoga da nam pomogne u ovoj školskoj godini da budemo dobri i poslušni, da dobro učimo, budemo dobri jedni drugima, svojim učiteljima i roditeljima. Učiteljima je biskup kazao da je najvažnije imati ljubavi i strpljenja za nas učenike. Poželio nam je da budemo veliki u srcu, a to ćemo biti ako u njemu bude mjesta za Boga. Pozvao je Isusovu majku da nam u tome pomogne. (D.M. Marić)

CIJELI RAZRED U POSJETI BOLESNOJ LUCIJI

Lucija Morvaj, učenica 2.b razreda naše škole teško je bolesna. Ne ide u školu od siječnja 2010. godine. Ona sama uči kod kuće. Zbog toga ju je njezin cijeli razred zajedno s učiteljicom Josipom Petriška i ravnateljem Ivicom Žuljević posjetio 21. listopada u njezinom domu. Lucija je drugo polugodište prvog razreda provela u bolnici, a prvo polugodište drugog razreda kod kuće. Učiteljica Josipa kod nje dolazi dva puta tjedno i uči s njome ono što mi učimo u školi. Naša bolesna prijateljica jako se obradovala našem dolasku. Posebno se obradovala plakatu na kojem smo nalijepili anđela te papirnata srca u koja je svaki učenik napisao svoju poruku Luciji. Zajedno smo se igrali, pjevali, imali mali igrokaz. Lucijina mama pripremila nam je ukusne sendviče i sok, a bilo je i slatkiša. Svi smo našoj Luciji na kraju zaželjeli brzo ozdravljenje. Ona je bila jako sretna što smo je posjetili, a mi smo bili radosni što smo joj uljepšali dan.

PIŠE: RAFAELA JAKOBOVIĆ

U Požežanki vidjeli kako se pravi kruh

U prigodi Dana kruha i Dana zahvalnosti za plodove zemlje učenici naše škole sa svojim učiteljicama posjetili su 20. listopada pekaru Požežanka. Upoznali su se s procesom izrade kruha te vidjeli kako se prvo zrno pretvara u brašno, a onda kako se od brašna pravi kruh. Vidjeli su i silos, jednu od najvećih građevina u gradu. Učenici su bili oduševljeni mirisom svježeg kruha i peciva, a još više što su te proizvode mogli i kušati. (M. Štimac)

Prvašići s oduševljenjem slušali policijska izlaganja

Na blagdan arkanđela Mihaela, Gabriela i Rafaela 29. rujna naša policija slavi svoj dan. Tim povodom na Trgu Svetog Trojstva u Požezi održan je „Dan otvorenih vrata policije“. Policijsko osoblje prezentiralo je službena vozila, uređaje za nadzor brzine, tehničku opremu te aktivnosti kroz fotografije. Posjetili su ih i naši prvoškolci zajedno s učiteljicama Zrinkom Čevapović i Monikom Kir, sestrom Karolinom Mićanović i ravnateljem škole Ivicom Žuljević. S velikim oduševljenjem i zanimanjem prvašići su slušali policijska izlaganja. Za njih kao i za ostale posjetitelje bila je organizirana nagradna igra i kviz na temu sigurnog sudjelovanja u prometu. Učenici su se ipak najviše obradovali policijskom psu Zokiju i poklonima koje su ponijeli sa sobom. (L. Marjanović)

Razveselili smo korisnike Doma za stare i nemoćne

Na Međunarodni dan starijih osoba 1. listopada učenici drugog razreda naše škole sa svojim učiteljicama Josipom Petriška i Anitom Mikić te vje-roučiteljicom s. Karolinom Mićanović posjetili su korisnike Doma za stare i nemoćne u Požegi. Zajedno s korisnicima sudjelovali su i pjevali na misnom slavlju koje je predvodio Ivica Žuljević, katedralni župnik i ravnatelj naše škole.

Nakon svete mise učenici su korisnike počastili slatkišima. Obišli su i nepokretne korisnike koji nisu mogli biti na misnom slavlju i zajedničkom druženju. Za radosno pjevanje i darovani osmjeh kojim su obradovali brojne starije i nemoćne osobe djelatnici Doma od srca su zahvalili školarcima te ih počastili kolačima i sokom.

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

U zoološkom vrtu i na eko imanju

Učenici prvog i drugog razreda naše škole zajedno s učiteljicama, časnom sestrom i volonterima posjetili su 5. studenog zoološki vrt u Rušići, u Brodsko – posavskoj županiji te eko imanje u Kadanovcima. U zoološkom vrtu vidjeli smo puno životinja, medvjeda, tigra, različite ptice i druge. Najviše nas je oduševio majmun te papiga Kokolo koja govori. Uz zoološki vrt nalazi se i azil za napuštene životinje. Na povratku kući posjetili smo i lijepo seosko imanje u Kadanovcima gdje smo vidjeli konje, ovce i veliki ribnjak. Tu smo se ljuljali na ljuljačkama, klackali i vrtili na vrtuljku.

PIŠE: HELENA KESIĆ

NA ZAJEDNIČKOJ RADIONICI SA STARIJIMA

Nekoliko učenika drugog razreda naše škole s učiteljicama koje volontiraju u produženom boravku, Martinom Čerti i Zvezdanom Budoš pohodili su 18. studenog požeški Dom za stare i nemoćne. Tom prigodom održali su prigodnu radionicu s korisnicima i djelatnicima Doma. Učiteljice i djeca izrađivali su božićne čestitke. Upoznali su korisnike doma s različitim tehnikama izrade prigodnih ukrasa za Božić. Bilo je to ugodno druženje i za našu djecu i starije osobe. (D.M.M.)

Darivali bolesnu djecu u požeškoj bolnici

U našoj školi bila je organizirana akcija prikupljanja dječjih knjiga i DVD-ova sa crtanim filmovima. Skupili smo pedesetak knjiga koje smo u sklopu Dječjeg tjedna darivali

Dječjem odjelu Opće županijske bolnice Požega. Knjige je s predstavnicima ostalih gradskih požeških škola 6. listopada odnijela učiteljica Anita Mikić i učenice Marta Štimac i Magdalena Černušak. Bili smo sretni što smo mogli posjetiti bolesnu djecu i uljepšati im bolesničke dane. Na uručenom daru zahvalila se pedijatrija dr. Ljerka Banožić. (M. Š.)

MOJA JE ŠKOLA NAJLJEPŠA KUĆA U KOJOJ DJECA UČE MOJA JE ŠKOLA JEDNA MAJKA SA KOJOM DJECA ZA M

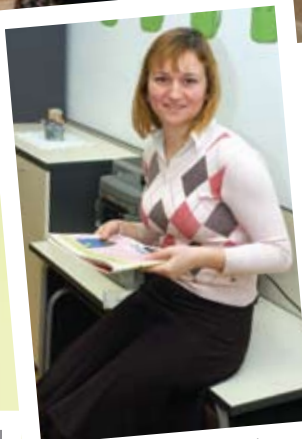
Draženska Rotim, pedagog

**TO JE DOM PUN
KAO PTICA ŠTO**

Zrinka Čevapović, učiteljica

Prvi razredi

Monika Kir, učiteljica

Zora Mičić, čistačica

Mladen Čuljak, domar

Marina Vido, računovotkinja

Melita Tušek, kuharica

**ŠKOLA JE ZEM
ŠKOLA JE KAM**

**I VOLE,
AIR MOLE.**

Ivica Žuljević, ravnatelj

s. Karolina Mićanović,
vjeroučiteljica

Lucija Lucić, učiteljica

Danica Soldo, tajnica

Josipa Petriška

**TOPLINE, TO JE NOTA, TO JE SREĆA,
SE VINE MOJA JE ŠKOLA OD TOGA VEĆA.**

Anita Mikić, učiteljica

Drugi razredi

**LJA NA KOJOJ RASTU CVJETOVI PUNI ŠARENIH BOJA,
EN ŠTO NA VJETRU PONOSNO STOJI POPUT BORA.**

...ŠKOLSKU KUHINJU

PROVELI SMO ANKETU O TOME ŠTO DJECA VOLE, A ŠTO NE VOLE JESTI U KUHINJI

NA JELOVNIKU BI NAJVIŠE HTJELI KNEDLE SA ŠLJIVAMA, POMFRIT, LAZANJE, PIZZU

Novinarska družina u našoj školi odlučila je istražiti što se jede u našoj školskoj kuhinji, što djeca od toga vole, što ne vole te što bi željela da jedu. Početkom prosinca naša pedagogica Draženka Rotim zajedno s učiteljicama provela je anketu. Učenici su odgovarali na slijedeća pitanja: što najviše vole jesti, a što ne, koje im je najdraže jelo u školskoj kuhinji, a koje nije, što bi izostavili iz školskog jelovnika, a što bi još uveli.

PRVAŠIĆI VOLE GRIZ

Našu pedagogicu koja je analizirala dobivene odgovore zamolili smo da nam predstavi rezultate ankete. «Krofna s čokoladom omiljena je i kod učiteljica i kod djece 1. i 2. razreda, a krofnu s pekmezom, pekmez na kruhu ni med s margarinom na kruhu baš ne vole previše. Pahuljice su istovremeno i omiljene i neomiljene kod djece, a najviše ih vole drugaši (12,5%). Učiteljice ne vole griz, a prvašićima je to najbolje jelo u najvećem postotku (35%) od svih jela, 17,5% učenika dugog razreda ga voli jesti, a istovremeno je za njih 12,5% to najlošije jelo. Palenta s jogurtom učiteljicama je dobra, ali je djeca ne preferiraju. Isto tako tijesto sa sirom koje djeca još

i zašecere, dobro je za 10% prvaša, 17,5% drugaša, a učiteljice ga ne vole i izostavile bi ga sa školskog jelovnika.

MESNE OKRUGLICE OMILJENE SVIMA

Tijesto s mljevenim mesom dobro je i učiteljicama i učenicima, a neki iz drugog razreda bi ga izostavili. Varivo od kupusa s rajčicom ne vole ni učiteljice ni prvaši, a drugaši ga vole. Piletina s mlincima omiljeno je jelo za sve, ali također ima onih koji ga ne vole. Juhe vole i učiteljice i djeca, a djeca naročito onu od rajčice, dok istovremeno neki navode da baš tu ne vole. Mesne okruglice s pire krumpirir omiljene su svima i to za 20% prvog razreda i 22,5% drugog. Isto tako, i gulaš s palentom, dobro prolazi kod većine, dok bi ga istovremeno neki drugaši izostavili. Pire, sos i meso vole učiteljice i prvi razredi, ali neki bi ga i izostavili. Rizi-bizi vole učiteljice i prvi razredi, a drugi polovično. I učiteljice i djeca vole burek, a i pohano meso i sarmu koji nisu na jelovniku. Grašak

neki vole, drugi ne, također i razna variva. Mahune nisu omiljeno jelo naše djece niti krumpir salata. Riblji štapići su jelo koje bi trebalo izostaviti po mišljenju učiteljica, također i djece, ali neka djeca vole pravu ribu i željeli bi uvesti u školsku kuhinju oslića i sl.

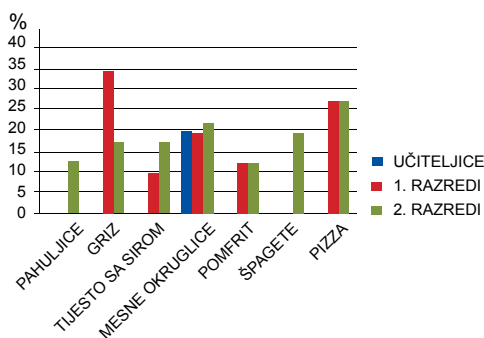

IZBACILI BI PORILUK I PAPRIKAŠ

Djeca prvih razreda su još navodila kako vole sve jesti i sve im je dobro u školskoj kuhinji, a neki uopće ne vole jesti i ne jedu pola hrane. Neki vole zdravu hranu, neki najviše vole meso i krumpir, carsko meso i pečenu. Ne vole gljive, paštetu, iznutrice ni kupus s rižom, a poriluk i paprikaš bi izbacili s jelovnika. Drugi razredi vole palačinke, nutellu, margarin, čvarke, juhu od gljiva, bijelo meso, meso sa šampinjoniima, hamburger, jagode i breskve, a uz spomenuta jela ne vole ni hladetinu. Učiteljice vole piletinu sa špinatom, pljeskavicu, ne vole kad nema kruha, a uvele bi više juhe i musaku.

Jela koja bi djeca htjela uvesti u školsku kuhinju su knedle sa šljivama, pomfrit (njih 12,5%), hrenovke u pecivu, a najomiljenija jela koje bi željeli u školi su lazanje, špagete (20% drugaša) te pizza s najvećim postotkom svih učenika (27,5%). Neki prvašići uveli bi još kukuruze, sendviče, ćevapčiće, puding i kekse s bananama. Drugi razred uveo bi u školsku prehranu slanu peciva i slane štrudle, pohani kruh, njoke i pitu od krumpira.»

OMILJENA HRANA U ŠKOLSKOJ KUHINJI I KOJU BI ŽELJELI

ŠTO KUCHARICA MELITA KAŽE O NAŠEM BLAGOVANJU U ŠKOLSKOJ KUHINJI

VARIVA NIKAKO NE PROLAZE, ALI ZATO VOLE NEZDRAVU HRANU

Kako na naše blagovanje u školskoj kuhinji gleda naša kuharica Melita koja nam svaki dan priprema hranu pokušali smo doznati u razgovoru s njom. Ona kaže da najviše volimo za doručak jesti griz s čokoladom i čokoladne žitne pahuljice dok obično mlijeko i kakao baš i ne volimo. Od napitaka kaže da se najbolje popije čaj, pogotovo ako je uz njega serviran kroasan s čokoladom ili buhtla s pekmezom. U zadnje vrijeme zavoljeli smo i pecivo s hrenovkom.

– Za ručak nikako ne prolaze variva. Ono što je najzdravije to najmanje

vole. Mahune još nekako i prođu, ali kelj i kupus gotovo nikako. Slabo jedu i priloge uz mesni obrok. Najviše vole onu nezdravu hranu kao što je pljeskavica, pizza i slično što nastojimo najviše izbjeći. Kako bih ih razveselila nekad im napravim pizzu. Vole još i pečenu piletinu, štefani pečenje, okruglice od mesa u umaku od rajčica i špagete bolonjez – kazala je kuharica.

Saznali smo da joj najviše vremena treba za pravljenje mesnih okruglica, a najlakše joj je ispeći piletinu.

Za užinu najviše vole jesti buhtle, a dobro se pojede i voćni jogurt te

voće. Kuharica za razliku od nas djece voli jesti gotovo svu hranu osim rižota, ali kada je na stolu ipak ga pojede. Kuharicu posebno razveseli kada joj neko dijete kaže da je nešto dobro skuhalo.

– Govorili su mi starije kuharice da je najteže kuhati za djecu, ali im nisam vjerovala. Sada sam se uvjerila da je tako jer je njima najteže udovoljiti – rekla je na kraju razgovora naša kuharica Melita.

Mr. Marijana Tomić Rajić, dr. med. pedijatar

Za doručak su najbolje cjelovite žitarice, a za ručak bi uvijek trebalo biti povrća

Da bismo doznali što je za našu prehranu najkorisnije pitali smo stručnu osobu, mr. Marijanu Tomić Rajić, dr. med. pedijatar, mamu naše učenice Marte.

Evo što nam je ona kazala:

«Uravnotežena prehrana važna je za zdravlje čovjeka, posebno za djecu. Takva prehrana je u ravnoteži s tjelesnim potrebama. Na taj način tijelo prima sve potrebne hranjive sastojke i primjeren unos energije – što osigurava normalan rast i razvoj djece te otpornost na bolesti.

Piramida pravilne prehrane

Ljudska prehrana mora sadržavati dovoljnu količinu kalorija, bjelancevine, ugljikohidrata, masti vitamina i minerala, koja se bazira na piramidi pravilne prehrane. Bazu piramide čine žitarice (riža, zob, tjestenina, kruh, krumpir, kukuruz, mahunarke), zatim povrće (zeleno lisnato) i voće. Treću stepenicu piramide čine mliječni proizvodi (jogurt, obrano mlijeko, svježi sir), nemasno meso, perad, riba i jaja. Na vrhu piramide su namirnice koje treba uzimati u malim količinama: masti, šećer i sol.

Djeci treba puno energije

Djeci školske dobi potrebno je puno energije za tjelesne i psihičke napore kojima su izloženi tijekom dana. Radi toga je poželjno da imaju pet obroka dnevno: tri glavna (doručak, ručak i večera) te dva međuobroka. Preporučljivo je da djeca uzimaju obroke u pravilnim vremenskim razma-

cima. Doručak je izuzetno važan. Njime se unosi 40% dnevnih energetske potrebe. Doručak od žitarica punog zrna ne deblja, a pomaže boljoj koncentraciji, boljem praćenju nastave i djeca nisu pospana.

Školski obrok: užina (marenda) trebao bi biti sastavljen od hrane visoke prehrambene vrijednosti, a niže energije (izbjegavati grickalice, gazirana pića, „brzu hranu“, slatkiše).

Jednom tjedno jesti ribu

Ručak je u našim krajevima obično najobilniji i najkaloričniji. Preporuča se da mesni prilog bude od nemasnog mesa i nije obvezno da bude svakog dana. Umjesto mesa preporuča se riba bar jednom tjedno. Kao prilog obično se poslužuju krumpir, riža ili tjestenina. Poželjno je da bude dosta svježeg povrća ili povrća kuhanog kratko vrijeme u malo vode ili na pari (kako bi gubitak vitamina i hranjivih sastojaka bio što manji). Začine, osobito sol preporuča se uzimati umjereno. Večera bi trebala biti lagani topli ili hladni obrok, ovisno o željama i mogućnostima pripreme.

Uloga roditelja

Jako je važno da školska djeca tijekom dana bar jedan obrok pojedu zajedno s ostalim članovima obitelji i taj bi obrok trebao proteći u smirenom i za sve članove obitelji ugodnom ozračju. Na taj način dijete stječe određene prehrambene navike, uči se pristojnom ponašanju za stolom i komunikaciji s ostalim članovima obitelji.

RIJEČ STRUČNJAKA

Poznato je da djeca uglavnom imaju dobru prirodenu sposobnost reguliranja energetske unosa i to odabirom količine hrane koju uzimaju. Uloga roditelja bi bila u prvom redu da odaberu i ponude raznovrsne namirnice, a ne da određuju količinu hrane koju dijete treba jesti. Na taj način dijete stječe naviku zdrave prehrane i nema opasnosti od prekomjerne tjelesne težine.»

NASTAVU POČINJEMO MOLITVOM

PIŠE: DORA MARIJA MARIĆ

Svaki novi školski dan u našoj školi započinje i završava molitvom. To je ono što nas razlikuje od drugih škola. Uglavnom molimo «Oče naš» ili «Anđele čuvaru mili». Ako imamo vjeronaučni sat i njega počinjemo i završavamo molitvom. Molimo se prije i poslije jela. Vjeroučiteljica č. Karolina Mićanović uči nas da sami spontano izričemo svoju molitvu. U Marijinom mjesecu, listopadu i svibnju, molimo krunicu, svaki dan jednu deseticu. Nekada pjevamo marijanske i druge crkvene pjesme. Naša časna kaže da tko pjeva dvostruko moli.

KAKO MOLITI?

– Molitva je razgovor s Bogom, to je jedna školska definicija molitve – kaže naša vjeroučiteljica č. Karolina koju smo pitali kako naučiti moliti. Ona kaže da molitva nije samo nabranje riječi nego da trebamo oslušivati svoje srce. Trebamo se sjetiti da u tom trenutku razgovaramo s nekim, a to je Bog. Zato se prije početka molitve treba sabrati kao da se pripremamo na jedan važan razgovor. –Dok izričemo molitvu moramo biti svjesni da nas Bog sluša i da mu trebamo govoriti s ljubavlju. Nije važna duljina molitve nego je važno da je izrekemo s ljubavlju – objašnjava č. Karolina. (D.M.M.)

PRIJE JELA

OČE NEBESKI, OD TVOJIH DAROVA ŽIVIMO.
BLAGOSLOVI NAŠU ŠKOLU I KRUH.
DAJ NAM SNAGE DA OD ONOGA ŠTO IMAMO
PODIJELIMO DRUGIMA KOJI SU U NEVOLJI. AMEN.
OČE NAŠ...

POSLIJE JELA

HVALA TI, NAŠ OČE NEBESKI, ZA DVO JELO.
BLAGOSLOVI SVE NAS U NAŠOJ ŠKOLI
I DAJ DA TI UVIJEK BUDEMO WERNI. AMEN
SLAVA OCU...

UČENICI IZRAĐIVALI SVOJE BIBLIJE I ALBUM SVETACA

PIŠE: MIA ČORLUKA

U sklopu vjeronauka u drugom razredu razgovarali smo o Bibliji – najljepšoj knjizi. Vjeroučiteljica č. Karolina Mićanović pokazivala nam je Biblije različitih izdanja. Tako smo vidjeli Bibliju za djecu i Bibliju za mlade u kojima je bilo puno slika, Bibliju u stripu, ali i Bibliju bez slika. Dobili smo zadatak da svatko napravi svoju Bibliju. Podijelili smo je na dva dijela: Stari i Novi zavjet. U našim biblijama nalazi se zlatna nit. Ona simbolično predstavlja zlatnu nit Biblije, a to je da nas Bog ljubi. Vjeroučiteljica je sve naše biblije stavila na jednu špagu i objesila ih u hodnik tako da su i naši roditelji, ali i drugi mogli vidjeti naš uradak.

Učenici prvih razreda za blagdan Svih svetih radili su album svetaca. Svaki je učenik izabrao jednog svetca kojeg je zatim nacrtao te nešto o njemu naučio.

ŠALJIVE DJEČJE MOLITVE

Dragi Bože! Umjesto da dopuštaš da ljudi umiru i onda stvaraš nove, mogao bi zadržati one koje već imaš.

Dragi Bože! Možda se Kain i Abel ne bi toliko svađali da su imali svoje sobe. Tako je s mojim bratom.

Dragi Bože! Ako ćeš me gledati u nedjelju u crkvi, pokazat ću ti svoje nove cipele

URUČENA POMOĆ OBITELJI MARINAC ZA NJIHOVOG BOLESNOG SINA

PIŠE: HELENA KESIĆ

Ovica Žuljević, ravnatelj naše škole predao je 9. studenog obitelji Višnje i Željka Marinac novčani prilog za njihovog teško bolesnog 14-godišnjeg sina Tonija, brata naše učenice Martine Marinac.

U ovu našu humanitarnu akciju uključili su se i roditelji naše škole. Mi učenici pomogli smo tako da smo u produženom boravku izrađivali različite ukrasne predmete. Pomogli su nam učitelji volonteri u produženom boravku Martina Čerti, Zvezdana Budoš, Marina Dimovski i Marijan Grubešić, vjeroučiteljica i voditeljica produženog boravka s. Karolina Mićanović i učiteljica Lucija Lucić.

-I kroz ovu akciju pomoći našim bližnjima želimo našu djecu odgajati da spoznaju da nisu sami, da oko njih postoje drugi ljudi koji su možda u nekoj potrebi. Svakog čovjeka trebamo gledati kao našeg bližnjeg. Ovom prigodom želim reći da Martininog brata nosimo u svome srcu, molimo za njegovo zdravlje i njegovu obitelj kako bi im Bog dao snage da osjete kako nisu sami u poteškoćama. Želimo na ovaj

način svjedočiti da živimo kao jedna obitelj koja zna dijeliti poteškoće s onima koji su u nevolji, ali i radosti s onima koji slave – kazao je ravnatelj Žuljević.

Martinin i Tonijev tata zahvalio je ravnatelju, učiteljima, roditeljima, a najviše djeci za uručenu pomoć.

POMOGLI SMO OBITELJ JANKOVIĆ

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

U humanitarnu akciju pomoći obitelji Mirjane Janković i njezino troje male djece iz požeškog prigradskog naselja Šeovci uključili su se i učenici naše škole. Akciju je u došašću pokrenuo katedralni župnik i ravnatelj naše škole Ivica Žuljević. Osim naše škole uključili su se i učenici Katoličke klasične gimnazije, Gimnazije Požega i mladi katedralne župe.

U produženom boravku marljivo smo sa svojim učiteljicama izrađivali različite adventske i božićne ukrase, a sijali smo i božićnu pšenicu. To smo prodavali u školi prigodom slavlja sv. Nikole i božićne priredbe te na štandu u pješačkoj zoni. Svi smo bili sretni što možemo pomoći obitelji Janković da im se napravi bunar koji im se uružio.

Školujemo četvero djece u Beninu

Na poticaj roditelja naše škole prošle školske godine odlučeno je da svaki razred školuje jednog učenika u afričkoj državi Benin. Svaki razred treba skupiti 100 eura za školarinu jednog đaka u jednoj školskoj godini. Kako u našoj školi sada ima četiri razreda naša škola školuje već četvero učenika. Kada smo prošle školske skupili novac predali smo ga na kraju korizme s. Valeriki Duvnjak iz Družbe Marijinih sestara. Redovnice iz ove zajednice brinu se za siromašnu djecu u Beninu. Novac tijekom školske godine ubacujemo u posebne kutijice, svaki razred u svoju. Dio novca skupimo i prodajući različite ukrase i predmete koje izrađujemo u produženom boravku. (D. M. Marić)

SVI UČENICI 2.B RAZREDA UKLJUČENI SU U EKOLOŠKU DRUŽINU

PIŠE: LEONARDA ZELENIKA

PAZITE, USKORO KREĆU EKOLOŠKE PATROLE

”U početku Bog stvori nebo i zemlju...” Tim riječima počinje priča o stvaranju svijeta.

Kod djece je potrebno osvijestiti da kako je Bog stvorio čovjeka da je stvorio i sve životinje i biljke na ovom planetu te u tom smislu treba poticati djecu da trebaju čuvati prostor u kojem žive jer ga dijele s ostalim živim bićima. Isto tako prostor koji nas okružuje, tj. okoliš treba konstantno uređi-

vati, paziti i zbrinjavati otpad na korisne i kreativne načine. Briga o okolišu počinje danas za bolje sutra – ovim riječima učiteljica Josipa Petriška objasnila je zašto je osnovana ekološka družina. U nju su uključeni svi učenici 2.b razreda.

Prvo smo počeli s uređenjem razreda kako bi prostor u kojem učimo bio što ljepši. Učili smo kako sortirati smeće. Tako smo napravili svoje male kontejnere za stari papir i plastiku. Radili smo projekt «Požega čisti grad». Pravili smo plakate na kojima smo crtali i pisali kako bi željeli da izgleda naš grad u budućnosti. Htjeli bismo da u gradu ima više cvijeća i životinja, da imamo zoološki vrt, više igrališta i parkova, da bude manje automobila i da se ljudi više voze biciklima.

Obilježavamo i važne datume za ekologiju. Tako smo za Dan jabuka učili o tome voću. Za Dan životinja donijeli smo svoje najdraže plišane životinje u školu i pisali o njima. Učiteljica kaže da ćemo na proljeće saditi biljke. Imat ćemo i ekološke patrole koje će nadgledati urednost učionice i cijele škole.

UKRASNI EKO PREDMETI IZ KREATIVNE RADIONICE

Svi učenici 1.a razreda uključeni su u kreativnu radionicu koju vodi njihova učiteljica Zrinka Čevapović. Svaki tjedan ostale učenike i djelatnike iznenade novim prekrasnim predmetima. Počeli su s izradom mobila za jesen napravljenog od grane i listova izrađenih od papira u boji. Otvorili su Kutić dobrih djela i Eko kutić. Razveselili su i svoje obitelji za koje su izradili adventske vijence od različitog prirodnog materijala.

Od kokosa i palente pravili su čizme za sv. Nikolu, a za svoje mame salvetnom tehnikom napravili su kutijice. Sudjelovali su i na humanitarnom sajmu koji je bio održan za blagdan sv. Nikole i na božićnoj priredbi. Izložili su i prodavali anđeoske pločice i čestitke napravljene od papira u boji i raznim likovnim tehnikama. (D. M. Marić)

PIŠE I CRTA: D. M. MARIĆ

Ž sveci vole životinje

Na satu ekološke družine saznali smo da su mnogi sveci bili poznati kao ljubitelji životinja. Kako ja najviše volim mačke meni je posebno bila zanimljiva priča o svetom Filipu Neriju koji je za ljubimca imao mačka. Živio je u 16. stoljeću. Rođen je u Firenci, a za svećenika zaređen u Rimu. Uvijek je u svom naručju imao svoga mačka. Kada je s nekim razgovarao svoga mu je mačka stavljao u krilo. Tako da je ponekad i neki biskup morao držati njegovog mačka.

PIŠE: LUKA MARJANOVIĆ

...POLICAJAC

SUZANA MIKEL, PRVA POŽEŠKA POLICAJKA

POLICAJAC MOŽE POSTATI ONAJ TKO JE ZAVRŠIO ŠKOLU, NIJE KAŽNJAVAN I ZDRAV JE

Kada odrastem bit ću policajka. To želim postati zato što je to zanimljiv posao i jer želim pomagati drugima. Jako sam sretna što ću postati policajka – napisala je Marta Klarić, učenica 2.b razreda o svom budućem zanimanju. Marta nije jedina učenica u našoj školi koja želi postati policajka. Zbog toga smo odlučili saznati kako se postaje policajac, tko može to postati te što sve policajci rade. U goste smo pozvali policajku Suzanu Mikel koja radi u Policijskoj upravi Požeško – slavonskoj. Ona je mama našeg učenika Dominika. Prva je požeška policajka. Prije nje ni jedna žena nije radila u Požegi kao policajka. U policiji je počela raditi 1995. godine.

– Za ovaj posao sam se odlučila jer sam odrasla u jako lošoj sredini gdje je bilo puno nasilja. Vidjela sam kako su postupali policajci pa sam poželjela to postati – kazala je Suzana.

Kazala nam je da policajac može postati onaj tko je završio srednju školu, nije kažnjavan i tko je zdrav. Tada se može upisati u policijsku školu. Ako se uspješno polože svi ispiti postaješ policajac. Suzana je prvo radila u prometnoj policiji, a sada radi u temeljnoj. –Prometni policajac regulira promet na ulici, zaustavlja vozila, naplaćuje kazne. Mogu se kazniti i pješaci koji ne prelaze ulicu na pješačkom prijelazu – objasnila je policajka.

Temeljni policajac ide na intervencije, osobito kod narušavanja javnog reda i mira i nasilja u obitelji. Javni red i mir narušava onaj tko se svađa, tuče ili pušta životinje na ulicu koje su opasne za druge ljude.

Iako policajke mogu nositi i suknje Suzana uglavnom nosi hlače kao i njezini kolege zbog toga što radi na terenu.

EMANUEL – Školski list učenika Katoličke osnovne škole u Požegi

IZDAVAČ: Katolička osnovna škola u Požegi • Ulica pape Ivana Pavla II., br. 6, 34000 Požega

Tel. 034/312-060; Faks 034/312-059 • E-mail: kos@kospz.hr • www.kospz.hr

ODGOVARA: Ivica Žuljević, ravnatelj • GLAVNA UREDNICA: Leonarda Zelenika, 2.b

UREDNIŠTVO: Šimun Banović, 2.a; Mia Čorluka, 2.b; Rafaela Jakobović, 2.b; Helena Kesić, 2.a; Dora Marija Marić, 2.b;

Luka Marjanović, 2b; Luka Mršić, 2.a; Lea Parac, 2.a; Ana Rašteggorac, 2a; Marta Štimac, 2.a; Leonarda Zelenika, 2. b

VODITELJICA NOVINARSKJE DRUŽINE: Ljiljana Marić • SURADNICI: Draženka Rotim, pedagoginja; Karolina Mićanović,

vjeroučiteljica; Zrinka Čevapović, učiteljica; Monika Kir, učiteljica; Lucija Lucić, učiteljica; Anita Mikić, učiteljica; Josipa

Petriška, učiteljica • LEKTOR: Josipa Petriška, učiteljica • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Grafika

Markulin, Lukavec

Učimo novinarsku abecedu

U našoj školi je s početkom školske godine počela djelovati novinarska družina. Pohađa ju jedanaest učenika drugih razreda. Na satu učimo kako se piše vijest i drugi novinarski oblici. Pratimo sva događanja u školi, ali i izvan škole u koja su uključeni naši učenici. Družinu vodi novinarka Ljiljana Marić. (A. Raštegovac)

U ŠKOLSKOM ZBORU PJEVA 25 UČENIKA

Krajem prošle školske godine u našoj školi počeo je djelovati školski zbor kojeg vodi nastavnica glazbenog Ljuba Šolić. Prvi nastup imali smo na Antunovskom koncertu u požeškoj katedrali za blagdan sv. Antuna Padovanskog u lipnju. U zboru ima 25 učenika, 15 iz prvog razreda, a ostali su iz drugog. Odabrala nas je nastavnica i to one koji imaju smisla za pjevanje.

– Zbor se tek stvara. Treba krenuti od početka, naučiti pravilno disati i što je važno kod pjevanja. Za dvije tri godine bit će ovo vrlo kvalitetan zbor – kazala je nastavnica Ljuba.

U listopadu smo prvi puta nastupili na Hodočašću dječjih crkvenih zborova Požeške biskupije sv. Tereziji. Pjevali smo pjesmu «K Bogu sad». Naš zbor nastupao je i na priredbi za svetog Nikolu te na božićnoj priredbi koju su zajedno priredile Katolička osnovna škola i Katolička klasična gimnazija. Zaradili smo veliki pljesak i svi su pohvalili naše pjevanje.

NAŠI MALI GLAZBENICI VEĆ SU IMALI KONCERT

Mnogo je učenika naše škole glazbeno talentirano. Neki od njih već su počeli učiti svirati. Glazbenu radionicu Nota koja postoji skoro dvije godine pohađa šest naših učenika. Nika Miličević i njezina sestra blizanka Iva iz prvog razreda uče svirati klavir, a Luka Međugorac iz istog razreda svira gitaru. Dora Marija Marić iz drugog razreda u Noti uči svirati klavir. Fran Pojer iz istog razreda svira bubnjeve, a Luka Mršić gitaru. Oni su već imali i svoj prvi koncert pred Božić u Obrtničkom domu. Fran nam je kazao da je počeo svirati na mamin prijedlog, a sam je odabrao instrument. Kaže da će i dalje nastaviti svirati, ali ne bubnjeve već gitaru. Svirati voli i Dora Marija koja je odabrala klavir jer kod kuće ima pianino.

PIŠE: MARTA ŠTIMAC

ENGLJSKI U PRAKTIKUMU

PIŠE: MIA ČORLUKA

Iako engleski jezik učimo u sklopu nastave, mnogo se naših učenika upisalo u školu stranih jezika Praktikum. To je zato jer je ta škola za nas organizirala nastavu u našoj školi pa ne moramo navečer posebno ići u njihovu školu. Ima tri grupe učenika. Jedna grupa koju polazi 20 učenika prvog razreda i dvije grupe u kojoj su učenici drugog razreda, u jednoj je 13, a u drugoj 14 učenika. Uči nas učiteljica Laura Marie Vranješević. Ona je jako zanimljiva jer je prava Amerikanka. Engleski jezik učimo uglavnom kroz igru, pjevajući različite pjesme i slušajući priče na engleskom jeziku. Naša učiteljica kaže da je važno da što ranije počnemo učiti jezik jer tako ćemo ga lakše i prije naučiti.

I SPEAK ENGLISH!

PIŠE: MARTA ŠTIMAC

Na privatne sate sviranja ide i Leonarda Zelenika iz drugog razreda. Ona uči svirati sintisajzer kod prof. Rajke Martinčić.

LUKA MRŠIĆ, JEDAN OD NAJTALENTIRANIJIH POŽEŠKIH NOGOMETAŠA LIMAČA

UZOR MI JE LUKA MODRIĆ, A VOLIO BIH IGRATI U REAL MADRIDU

PIŠE: ŠIMUN BANOVIĆ

Luka Mršić, učenik 2.a razreda jedan je od najtalentiranijih požeških nogometaša u kategoriji limača. Njegov trener u NK Slavonija prof. Mario Raguž o njemu priča samo najbolje. Kaže da je napadački orijentiran, zna zabiti gol, ima brzinu i druge motoričke sposobnosti. Uz to je poslušan i redovit na treninzima. Vođa je ekipe.

Luka nam je rekao da nogomet igra dvije godine. Uglavnom je na poziciji napadača ili veznog igrača. – Kada narastem volio bih igrati u Dinamu, a kada budem još stariji u španjolskom klubu Real Madridu – kaže Luka.

Na svakoj utakmici Luka zabije barem jedan gol, a zna zabiti i tri četiri gola. Nikada nije dobio žuti, a ni crveni karton. Od hrvatskih nogometaša uzor mu je Luka Modrić jer dobro puca slobodnjake i jer je dobar čovjek. Portugalski nogometaš Cristiano Ronaldo najviše mu se sviđa od svjetskih nogometaša.

ŠPORTSKI SAT ČEKAMO S NESTRPLJENJEM

PIŠE: LUKA MRŠIĆ

Učenici koji ostaju u produženom boravku jedanput tjedno imaju sportski sat u školskoj dvorani. Jedan dan je sat za učenike prvog, a drugi dan za učenike drugog razreda. Sat vodi prof. Mario Raguž, djelatnik Katoličke klasične gimnazije. Na satu se uče osnovne strukture gibanja i to kroz različite igre. Naš učitelj kaže da se u većini osnovnih škola ti elementi uče tek u petom razredu. Zadovoljan je kako mi usvajamo ono što nam pokazuje. Učimo pravilno disati i trčati, a imamo vježbe s loptom i štafetne igre. Dio sata nam prođe u igranju nogometa i graničara. Svi jako vole ovaj sat i s nestrpljenjem ga čekaju. Željeli bismo kada bi mogli imati češće sportski sat.

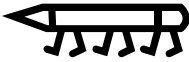
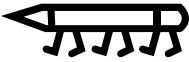
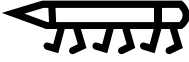
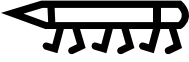

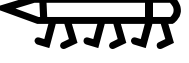
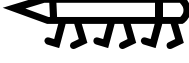
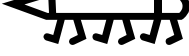
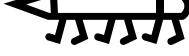

Kako postati dobar nogometaš

Nogomet je najpopularniji sport u našoj školi. Svi dječaci vole igrati nogomet, a vole ga i neke djevojčice. Šestero učenika naše škole pohađa školu nogometa u NK Slavonija. U limačima dva igraju Luka Mršić i Ivan Martić iz drugog razreda, a u limačima tri David Sigurnjak i Luka Marjanović iz drugog te Damjan Domazet i Nikola Gacik iz prvog razreda. Trenira ih prof. Mario Raguž. U školi se uče osnovne motoričke vještine. Trener kaže da je važno da se bude marljiv i uporan jer se samo tako može postati dobar nogometaš. (L. Marjanović)

Find the words

b	r	o	p	u	r	p	l	e	r
l	e	f	o	i	p	b	l	e	y
u	d	l	a	s	w	h	i	t	e
e	w	h	o	a	i	v	b	c	l
p	h	t	r	d	n	g	r	o	w
i	b	l	a	c	k	q	o	f	a
n	p	u	n	b	o	t	w	h	x
w	i	c	g	r	e	e	n	e	d
h	n	s	e	v	j	m	z	r	t
w	k	g	r	y	e	l	l	o	w

red		blue	
green		yellow	
black		brown	
orange		pink	
white		purple	

CHOOSE AND WRITE

robot carten planedoll **BLUE** family lorry friend

blue _ r _ _ _ d _ o _ _ r _ _ o _ _ _ r r _
 _ _ r f _ _ i _ y _ e _ _ l _ _ e

REBUSI

M=P

P=S A=E

URADI SAM

IMAMO VEĆ ŠEST MINISTRANATA

PIŠE: LEONARDA ZELENKA

Na blagdan Krista Kralja u požeškoj katedrali u ministrantsku službu primljeni su novi ministranti. Među osam novih ministranata pet je učenika

iz naše škole. To su: Fran Mjertan, Frano Romić, Emanuel Berišić, David Sigurnjak i Mateo Jakovac. U Župi Duha Svetoga ministrira još naš učenik Luka Mršić. Fran Mjertan kazao nam je da je oduvijek želio postati ministrant. –Sretan sam što mi se ta želja ostvarila. U početku me je bilo malo strah. Bio sam malo ukočen. Međutim, osjećao sam se lijepo, sretno i važno. Na svakoj novoj misi bio sam sve opušteniji i zadovoljniji – kazao nam je Fran.

Župnik Ivica Žuljević nam je objasnio da ministranti mogu postati dječaci koji redovito dolaze na svetu misu te koji su svojim ponašanjem uzor u školi, crkvi i obitelji. Najranije se može postati ministrant u drugom razredu. Dužnost ministranta je da redovito dolazi na svetu misu i da služi kod oltara pomažući svećeniku. Ministrant na misu mora doći najmanje petnaestak minuta ranije kako bi pripremio sve što je potrebno. Kod oltara treba biti sabran i pobožan – kazao je župnik Žuljević.

KAKO JE NASTALA HIMNA NAŠE ŠKOLE

Jedna smo od rijetkih škola koja ima svoju himnu. Tekst za nju napisao je Tomislav Mršić, otac našeg učenika Luke. On je do sada napisao nekoliko tekstova za duhovne i popularne pjesme. Do sada nikada nije napisao neku himnu tako da mu je himna naše škole prva. Glazbu za himnu napisao je poznati požeški glazbenik Marijo Kovačević, član požeške pop grupe Slijepi putnici. On je do

sada skladao mnoge pop i duhovne pjesme. Tomislav nam je kazao da ih je č. Karolina Mićanović, naša vjeroučiteljica i voditeljica produženog boravka zamolila da pokušaju napraviti himnu. Iako im zadatak nije bio lak oni su ga sa zadovoljstvom napravili. Na blagdan sv. Josipa kada naša škola slavi svoj dan prvi puta je izvedena naša himna. Pjevali su je svi učenici naše škole.

PIŠE: LEONARDA ZELENKA

Himna

tekst: Tomislav Mršić
glazba: Marijo Kovačević

Po-gle-daj u na-ša sr-ca Bo-že Du-hom svo-jim i -spu-ni nas Ti
Ti nam u-vjek pru-ži svo-je ru-ke sve-ti Jo-sip ne-ka sna ma je

Kad se na-ša ma-la sr-ca slo-že naj-lak-še je Te-be vo-lje-ti. Jer uz Te-be sve lak-še
La-kše će nam bi-ti da-čke mu-ke

je. Mi već zna-mo vo-lje-ti te ja-ko na-ša ško-la sad i tvo-ja je ni-tko
pra-ti kroz na-še ži-vo-te kud god po-šli ne-ka bu-deš Ti ta-ko

ne zna ra-do-vat se ta-ko ka-o što se dije-te ra-du-je. Ti nas
pu-ni sve Tvo-je do-bro-te lak-še će-mo lju-di po-sta-ti.

ŠTO JE HIMNA?

Himna dolazi od grčke riječi i znači pjesma, hvalospjev. To je reprezentativna pjesma, najčešće države, koja se pjeva ili svira u svečanim i službenim prilikama. Uglavnom je riječ o domoljubnoj pjesmi koja veliča povijest, tradiciju i junaštvo dotičnoga naroda.

POSEBAN DAR

PIŠE I CRTA: LEA PARAC

